

OGŁOWIĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* ogłowił.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozbawić głowy; przen: pozbawić rozsądku [kogo, co]: Bo ten [Archiloch] wymyślił napierwey wierfze wŕczypliwe/ Ktoremi o śmierć przyprawił pánienki cnotliwe. [...] Gdy ie przywiodł do zádzierzgu/ znácznie się obłowił/ Sam siebie y pioro ŕwoie bezbożne ogłowił. *KlonŻal C4.*

AL